

Vänsterattackerna

DET HAR GÅTT en tid sedan kriget i Gaza, butiksbränderna i Södertälje och Stoppa matchen-kravallerna i Malmö. Trots att dessa händelser har ytterst lite med varandra att göra förs de samman i den senaste rondan av evighetsdebatten om, typ, vänstern, våldet och antisemitismen. Den fortsätter och fortsätter trots att botten borde vara nådd för länge sedan.

Numera går det att påstå nästan vad som helst om vänstern och få det publicerat i stora svenska medier. Påståenden om judehets, butiksbränder och terrorism slås upp stort, och inte bara i kvällspressen. Den ansedda tidskriften *Fokus* hade exempelvis rubriken "Våldet från vänster. Bränderna i Södertälje har lyft vänstervåldet till en ny nivå" i nr 10/2009. Medan polisen fortfarande inte vet vem som tände eld på butikerna i Södertälje har Fokus svaret.

Den kanske första att direkt beskylla vänstern för attentaten var den tidigare okända folktoppartisten Anders Bergman vars karriär som "expert" på vänsterextremism nu kickstartade. I normala fall hade hans karriär blivit kort, för den som i nyktert tillstånd hör på vad han säger och läser vad han skriver ser att det handlar om grundlösa spekulationer och rena fantasier (priset tar en debattartikel i *Expressen* den 6 mars). Det är nu inget konstigt i att knäppskallar vill bre ut sig i offentligheten, det konstiga är när medierna framställer dem som experter. Men uppenbarligen gäller inte längre vanliga publicistiska regler för attacker mot vänstern.

BESKYLLNINGARNA OM att vänstern är antisemitisk är givetvis något som måste tas på största allvar – givet att det finns substans i anklagelsen. Men bakom den nya anklagelsevägen döljer sig såvitt vi kan se framför allt en nyhet: En av de största vänsterbloggarna, Jan-Inge Flüchts blogg *Jinge*, har att

döma av en debattartikel av Svenska kommittén mot antisemitism (*Sydsvenska dagbladet* 12 februari) klart antisemitiska drag. I en bilaga till *Journalisten* listade Lars Ohly Jinge som en av sina fem favoritbloggar.

Detta är givetvis en nyhet och ska behandlas som en sådan. Men att, som kommittén försöker i sitt debattinlägg, göra en enstaka händelse till en trend av "växande acceptans" för antisemitism inom vänstern är usel retorik, som inte blir bättre av att kneppet upprepas av en rad vänsterprofiler i ytterligare en debattartikel (*Sydsvenska Dagbladet* 9 mars).

I normalfallet genomskådas så dålig retorik. För ingen kan på fullaste allvar tro att Ohly skulle ha tipsat om Jinges blogg om han visste att den ansågs antisemitistisk. Det var klantigt av Ohly – men det gör honom inte till rasist.

Ändå framstår den anklagelsen som ett under av saklighet i jämförelse med när Dilsa Demirbag-Sten i *Expressen* och *SVT:s Debatt* beljugar en Palestinaaktivist rakt i ansiktet. Demirbag-Sten har förlorat all trovärdighet, och att hon fortfarande får utrymme i stora medier är ett under.

FÖREKOMSTEN AV antisemitism i samhället är främst en empirisk fråga. I den omfattande Intoleransrapporten från 2004 som gjordes av Forum för levande historia och Brottsförebyggande rådet framkom inte bara att intoleransen i Sverige oftare riktar sig mot muslimer än mot judar, utan även att intoleransen mot judar är större ju längre högerut på den politiska skalan man befinner sig. Fakta i målet är alltså att antisemitismen är minst inom vänstern.

Slutligen. I dessa tider av vänsterattacker är det särskilt irriterande att attackvänstern åter har börjat kapa vänsterns mobiliseringar, som nu under Stoppa Matchen-demon. De är långt ifrån terrorister, men ändå ett problem som behöver diskuteras.

RW

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.